

Sygn. akt: I C 482/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pilec-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa P. L.

przeciwko T. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda P. L. na rzecz pozwanej T. W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu dnia 19 marca 2014 roku powód P. L. wnosił o zasądzenie o pozwanej T. W. kwoty 1.510 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że w dniu 10 lipca 2012 roku pozwana zawarła jako zleceniodawca z Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. jako zleceniobiorcą umowę o honorarium za prowadzenie sprawy dotyczącej wypadku przy pracy z dnia 19 czerwca 2012 roku, któremu uległ jej mąż R. W. (1). Wymieniona spółka przyjęła przedmiotową sprawę do obsługi prawnej i w ramach tej umowy reprezentowała interesy pozwanej przed (...) S.A. oraz przed Prokuraturą Rejonową w Koninie. Między innymi pismem z dnia 18 grudnia wymieniona wyżej spółka wystąpiła do (...) S.A. w K. z zapytaniem, czy dokumentacja powypadkowa R. W. (1) została przesłana do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W wyniku powyższego po rozpoznaniu wniosku zgłoszonego w dniu 20 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał pozwanej decyzją z dnia 6 lutego 2013 roku jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci R. W. (1), który zmarł wskutek następstw wypadku przy pracy w łącznej kwocie 84.987 zł. Kwota ta została przekazana bezpośrednio pozwanej na wskazany numer rachunku bankowego. Pismem z dnia 11 czerwca 2013 roku wezwano pozwaną do zapłaty przysługującego spółce honorarium zgodnie z umową, które wynosiło 13% netto od kwoty 84.987 zł, czyli 11.048,31 zł oraz podatek Vat wyniósł 2.541,11 zł, co w sumie stanowi 13.589,42 zł tytułem honorarium. Pozwana pismem z dnia 20 czerwca 2013 roku uznała wezwanie za bezpodstawne. Porozumieniem z dnia 24 lipca 2013 roku wszystkie sprawy prowadzone przez wyżej wymienioną spółkę zostały przekazane Kancelarii

(...), a na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 19 lutego 2014 roku wierzytelność do kwoty 1.510 zł została przelana na powoda.

W złożonej dnia 8 lipca 2014 roku odpowiedzi na pozew (k. 38-42) pozwana T. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko, pozwana wskazała, że w dniu 10 lipca 2012 roku zawarła umowę o honorarium z Kancelarią (...) i Radców Prawnych. Zgodnie z umową wymieniona spółka zobowiązała się do prowadzenia sprawy dotyczącej szkody rzeczowej i szkody osobowej dotyczącej wypadku, któremu uległ mąż pozwanej. Zgodnie z §3 strony ustaliły wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w wysokości 100 zł netto płatnych w terminie 7 dni od podpisania umowy. Pozwana uiściła wynagrodzenie w całości zgodnie z umową. Ponadto w §3 pkt 2 umowa przewidywała zapłatę honorarium przez pozwaną w wysokości 13% netto od każdej kwoty wyegzekwowanej w sprawie, o której mowa §1. Ponadto umowa przewidywała zapłatę zleceniobiorcy wynagrodzenia za prowadzenie sprawy przed sądem w § 3 pkt 3. Pozwana przyznała, że Kancelaria (...) i Radców Prawnych wystąpiła z pismami załączonymi do pozwu do zakładu pracy zmarłego męża pozwanej w celu uzyskania odszkodowania oraz do Prokuratury Rejonowej w Kole, gdzie zgłosili się jako oskarżyciel posiłkowy, jednakże poza sporządzeniem wyżej wymienionych pism spółka ta nie podjęła żadnych działań w celu wyegzekwowania należności przysługującej z tytułu wypadku przy pracy. Postępowanie karne prowadzone w niniejszej sprawie w Prokuraturze Rejonowej w Kole zostało prawomocnie umorzone, a zakład pracy, tj. (...) S.A. w K. po sporządzeniu protokołu powypadkowego oraz opinii Państwowej Inspekcji Pracy oraz Okręgowego Urzędu Górniczego w P. wystąpił w dniu 20 grudnia 2012 roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Na skutek wymienionego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 6 lutego 2013 roku przyznał pozwanej kwotę 84.987 zł, która została wypłacona. Wobec powyższego wymieniona spółka w ramach zawartej z pozwaną umowy zlecenia z dnia 10 lipca 2012 roku nie wyegzekwowała żadnej kwoty na rzecz pozwanej, a dochodzone roszczenie jest bezzasadne, natomiast za sporządzone pisma pozwana uiściła wynagrodzenie zgodnie z §3 wymienionej umowy zlecenia.

Pismem z dnia 22 lipca 2014 roku (k. 43-44) powód w całości podtrzymał wszelkie żądania i twierdzenia zawarte w pozwie, wskazując jednocześnie, iż wbrew twierdzeniom pozwanej Kancelaria (...) i Radców Prawnych nadzorowała uzyskanie przez pozwaną jednorazowego odszkodowania z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. A z powyższego jednoznacznie wynika, że to na skutek pisma spółki zakład pracy przesłał całą dokumentację powypadkową do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec tego to na skutek działań spółki pozwana otrzymała kwotę 84.987 zł.

Pismem z dnia 3 września 2014 roku (k. 53-54) pełnomocnik pozwanej podtrzymał stanowisko pozwanej w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Dnia 10 lipca 2012 roku pomiędzy pozwaną T. W., a Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. została zawarta umowa o honorarium, na mocy której Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. jako zleceniobiorca przyjęła zlecenie dotyczące szkody rzeczowej i osobowej. Zobowiązała się także do zachowania należytej staranności przy wykonywaniu zlecenia. Zgodnie z §3 ust.1 za prowadzenie sprawy wymienionej spółce przysługiwało honorarium w wysokości 100 zł płatne w terminie 7 dni od podpisania umowy. W myśl §3 ust. 2 niezależnie od powyższego pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz spółki honorarium w wysokości 13% netto od każdej kwoty wyegzekwowanej w sprawie. Ponadto na podstawie § 4 umowy pozwana zobowiązała się także do pokrycia kosztów związanych z przejazdem pełnomocnika do siedziby sądu i z sądu do kancelarii w kwocie 1,50 zł za jeden przejechany km. Powyższa kwota zawierała podatek od towarów i usług. Pozwana oczekiwała, że wymieniona spółka prawnicza pomoże jej w różnych procedurach odszkodowawczych w sprawie wypadku jej męża. W wykonaniu opisanej umowy uiściła na rzecz Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. kwotę 100 zł za prowadzenie sprawy zgodnie z §3 ust.1 umowy.

Dowód: umowa o honorarium z dnia 10 lipca 2012 roku (k.27 – 28), przesłuchanie pozwanej T. W. (k. 122).

Pismem z dnia 22 sierpnia 2012 roku Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. wysłała podziękowania pozwanej za zlecenie swojej sprawy tejże spółce do prowadzenia.

Dowód: pismo Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. do pozwanej z dnia 22 sierpnia 2012 roku (k.26).

Pismem z dnia 10 października 2012 roku kierowanym do Kopalni (...) S.A. w K. radca prawny Z. K. z Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. w imieniu pozwanej T. W. złożył zastrzeżenia do protokołu powypadkowego oraz wezwał do podania informacji, czy w związku z wypadkiem i doznany przez poszkodowanego urazem zawiadomiony został właściwy okręgowy inspektor pracy, prokurator, a także właściwy organ nadzoru górniczego. Pracodawca pozwanej odpowiedział na powyższe pismo pismem z dnia 23 października 2012 roku, informując, iż w związku z wypadkiem i doznany przez poszkodowanego urazem zawiadomione zostały: Państwowa Inspekcja Pracy w K., Okręgowy Urząd Górniczy w P., Wyższy Urząd Górniczy w K. i Prokuratura Rejonowa w Koninie.

Dowód: pismo radcy prawnego Z. K. z Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. kierowane do Kopalni (...) S.A. w K. z dnia 10 października 2012 roku (k.24 – 25), pismo (...) S.A. w K. do Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. z dnia 23 października 2012 roku (k.23).

Radca prawny Z. K. z Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. działał jako pełnomocnik w imieniu pozwanej T. W. w postępowaniu przygotowawczym 2 (...), w szczególności złożył za nią oświadczenie o zamiarze działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego. Jednakże spółka nie występowała w postępowaniu karnym w żadnych czynnościach, np. w przesłuchaniu świadków, powoływaniu biegłych.

Dowód: oświadczenie o zamiarze działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego z dnia 12 listopada 2012 roku (k.22), przesłuchanie pozwanej T. W. (k. 122).

Pismem z dnia 7 grudnia 2012 Prokuratura Rejonowa w Kole powiadomiła Z. K. z Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. o przekazaniu jej według właściwości miejscowej przez Prokuraturę Rejonową w Koninie sprawy 2 Ds. 1228/12 do dalszego prowadzenia. W piśmie wskazano, że sprawa ta została zarejestrowana w Prokuraturze Rejonowej w Kole pod sygnaturą 1 Ds. 1138/12. Wraz z pismem przesłano r. pr. Z. K. odpis postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie 1 Ds. 1138/12.

Dowód: pismo Prokuratury Rejonowej w Kole do Z. K. (k.21).

Dnia 18 grudnia 2012 roku Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. w imieniu T. W. przesłała pismo do Kopalni (...) S.A w K., do którego dołączyła kopię postanowienia Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 5 grudnia 2012 roku w przedmiocie umorzenia śledztwa w sprawie narażenia pracownika R. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo podczas wypadku. Jednocześnie kancelaria wniosła o udzielenie informacji, czy pracodawca przesłał dokumentację powypadkową do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem uzyskania przez pozwaną jednorazowego odszkodowania.

Dowód: pismo Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. do Kopalni (...) S.A w K. wraz z kserokopią książki nadawczej(k.19 - 20).

Zakład pracy zmarłego męża pozwanej – (...) S.A. z siedzibą w K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy na rzecz pozwanej. Wszystkie dokumenty potrzebne w postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych pozwana składała osobiście.

Dowód: przesłuchanie pozwanej T. W. (k. 122).

Dnia 6 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. wydał decyzję, którą przyznał pozwanej jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci jej męża R. W. (1) zmarłego w dniu 4 października

2012 roku wskutek następstw wypadku przy pracy. Kwota jednorazowego odszkodowania wyniosła 61.191 zł i uległa zwiększeniu o kwotę 23.796 zł. W sumie pozwana otrzymała z tego tytułu kwotę 84.987 zł.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 6 lutego 2013 roku (17 – 18).

Pismem z dnia 11 czerwca 2013 roku Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. wezwała pozwaną T. W. do zapłaty kwoty 13.589,42 zł tytułem honorarium w wysokości 13% z kwoty 84.987 zł otrzymanej przez pozwaną z tytułu jednorazowego odszkodowania z ZUS. W kwocie żądanego honorarium zawierał się już podatek VAT.

Dowód: pismo Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. do pozwanej z dnia 11 czerwca 2013 roku (k.16).

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 20 czerwca 2013 roku pełnomocnik pozwanej adw. M. K. odmówił zapłaty, wskazując, że zgodnie z §3 pkt 2 umowy o honorarium z dnia 10 lipca 2012 roku honorarium było należne od każdej wyegzekwowanej kwoty w sprawie, natomiast zgodnie z §3 ust.1 te same umowy pozwana za prowadzenie sprawy zapłaciła zleceniobiorcy kwotę 100 zł plus Vat.

Dowód: pismo pełnomocnika pozwanej do Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. z dnia 20 czerwca 2013 roku (k.14 – 15).

Dnia 24 lipca 2013 roku Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. oraz Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. zawarły porozumienie w sprawie przekazania akt spraw prowadzonych przez Kancelarię (...) i Radców Prawnych na rzecz Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L..

Dowód: porozumienie z dnia 24 lipca 2013 roku (k. 11 – 13),

Dnia 19 lutego 2014 roku w L. pomiędzy powodem P. L., a Kancelarią (...) i Radców Prawnych zawarta została umowa przelewu wierzytelności przysługującej wierzycielowi Kancelarii (...) i Radców Prawnych wobec pozwanej T. W., która została wyceniona przez strony na 13.589,42 zł wraz z odsetkami i stanowić miała należność wynikającą z umowy o honorarium z dnia 10 lipca 2012 roku. Zbywca na mocy tej umowy przeniósł na nabywcę opisaną wierzytelność do kwoty 1.510 zł.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 19 lutego 2014 roku (k.10).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu w całości.

Sąd oparł ustalenia sprawy na następującym materiale dowodowym: umowie o honorarium z dnia 10 lipca 2012 roku, piśmie Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. z dnia 23 października 2012 roku do pozwanej z dnia 22 sierpnia 2012 roku, piśmie radcy prawnego Z. K. z Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. kierowanym do Kopalni (...) S.A. w K. z dnia 10 października 2012 roku, piśmie (...) S.A. w K. do Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. z dnia 23 października 2012 roku, oświadczeniu o zamiarze działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego z dnia 12 listopada 2012 roku, piśmie Prokuratury Rejonowej w Kole do Z. K., piśmie Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. do (...) S.A w K. wraz z kserokopią książki nadawczej, umowie przelewu wierzytelności z dnia 19 lutego 2014 roku, porozumieniu z dnia 24 lipca 2013 roku, piśmie Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. do pozwanej z dnia 11 czerwca 2013 roku, piśmie pełnomocnika pozwanej do Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. z dnia 20 czerwca 2013 roku oraz dowodzie z przesłuchania pozwanej.

Powyższe środki dowodowe Sąd uznał za wiarygodne w całości, ich walor dowodowy nie był podważany przez strony i Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej.

Zgodnie z art. 734§1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W myśl §2 w braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 735§1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. W myśl §2 jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

W niniejszej sprawie podstawowym stosunkiem, z którego powód mógł wywodzić swoje roszczenie była umowa zlecenia z dnia 10 lipca 2012 roku zawarta pomiędzy pozwaną T. W. a Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. nazwana umową o honorarium, na mocy której Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. jako zleceniobiorca przyjęła zlecenie dotyczące szkody rzeczowej i osobowej. Zobowiązała się także do zachowania należytej staranności przy wykonywaniu zlecenia. Zgodnie z §3 ust.1 za prowadzenie sprawy wymienionej spółce przysługiwało honorarium w wysokości 100 zł płatne w terminie 7 dni od podpisania umowy, które zostało w całości przez pozwaną uiszczone. W myśl ust. 2 niezależnie od powyższego pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz spółki honorarium w wysokości 13% netto od każdej kwoty wyegzekwowanej w sprawie. Ponadto na podstawie §4 umowy pozwana zobowiązała się także do pokrycia kosztów związanych z przejazdem pełnomocnika do siedziby sądu i z sądu do kancelarii w kwocie 1,50 zł za jeden przejechany km. Powyższa kwota zawierała podatek od towarów i usług. Pozwana oczekiwała, że wymieniona spółka prawnicza pomoże jej w różnych procedurach odszkodowawczych w sprawie wypadku jej męża.

Jak wynika z wymienionych postanowień umownych - umowa ta szczegółowo regulowała kwestię wynagrodzenia należnego Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L., które to roszczenie w następstwie zawarcia porozumienia przysługiwało Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L., która to spółka z kolei scedowała je na powoda.

W ocenie Sądu powód nie wykazał jednakże, aby kwota 84.987 zł została wyegzekwowana w wyniku podejmowanych przez Kancelarię (...) i Radców Prawnych w L. działań. Z treści zawartej dnia 10 lipca 2012 roku pomiędzy pozwaną T. W. a Kancelarią (...) i Radców Prawnych umowy o honorarium wynika, że za prowadzenie sprawy wymienionej spółce przysługiwało honorarium w wysokości 100 zł płatne w terminie 7 dni od podpisania umowy. Niewątpliwie spółka prowadziła sprawy pozwanej, w szczególności prowadząc korespondencję z zakładem pracy zmarłego męża pozwanej oraz składając oświadczenie o zamiarze działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego w postępowaniu przygotowawczym. Jednakże bezspornie wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w kwocie 100 zł zostało wypłacone. Niezależnie od powyższego pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz spółki honorarium w wysokości 13% netto od każdej kwoty „wyegzekwowanej” w sprawie. W świetle przedstawionego materiału dowodowego nie sposób jednakże uznać, iż w wyniku działań Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. doszło do wyegzekwowania jakiegokolwiek kwoty na rzecz pozwanej. Jediną kwotą jaką pozwana uzyskała z tytułu odszkodowania za wypadek przy pracy jej męża ze skutkiem śmiertelnym jest kwota 84.987 zł. Ta kwota została przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacona po tym jak wystąpił o to zakład pracy zmarłego męża powódki. Nadto wszystkie dokumenty potrzebne w postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych pozwana składała osobiście, co wynika z jej zeznań i brak w aktach dowodu świadczącego przeciwko tym twierdzeniom. Takim dowodem nie jest przedłożona korespondencja pomiędzy zakładem pracy męża pozwanej - Kopalnią (...) S.A. w K. a Z. K.. Wysyłanie tego typu pism mieści się bowiem w zakresie „prowadzenia sprawy”, za którą to czynność poprzednik prawny powoda otrzymał wynagrodzenie. Tym bardziej, iż pisma miały charakter głównie informacyjny a zakład pracy niezależnie od działań podejmowanych przez pełnomocnika, bez zbędnych opóźnień uczynił wymagane od niego czynności, które pozwoliły na wypłatę odszkodowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W związku z powyższym żądanie pozwu można uznać za bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powoda jako przegrywającego sprawę obciążono kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną. Na koszty

procesu poniesione przez pozwaną w niniejszym postępowaniu składała się kwota 600 zł zastępstwa adwokackiego zgodnie z §6 pkt 3 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 (Dz. U. z 2013, poz. 461 ze zm.) oraz kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa ustalona na podstawie załącznika do ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1635) tekst jednolity z dnia 10 października 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1628).